

Domarkompendium
HYGENSTÖVARE

- en av de norska stövarraserna -

Framtaget till exteriördomarkonferens april 2017. Reviderat och godkänt av SKK 2020.
Bilder är från norska kompendiet, text m.m. är översatt från norska. Utöver det har bilder levererats av Jan Helge Övre och Eva Jönsson. Medgivande finns om publicering inkl. på SKKs hemsida.

HISTORIK

Hygenhunden kommer främst från Ringerike, Lier och Bærum i Norge. Dess namn har det från advokat Hans Fredrik Hygen som hade sitt arbete på Ringerike. Han var en välkänd harjägare i mitten av 1800 talet, och började avla på hygenstövare under 1830 talet, han var den första i Norge som började avla fram harhundar.

När man inrättade en speciell klubb för "norska harhundar" 1902 lämnades tre färgvarianter på de norska hundarna.

Det var svart, svart och/eller grå dropplad, av rasen dunker, som den kallades i folkmun. Den tredje färgen, rödbrun eller rödgul med vita tecken, var liten, men redan erkänd som hygen. Detta var också namnen på de två äldsta nationella hundraserna i Norge.

Åren före och efter första världskriget var svåra för hygenstövaren och dunkerstövaren. 1925, trots starka protester i stövarleden, slogs de samman av Norska Kennelklubben (NKK) och kallades den norska harhunden, något som varade fram till 1934 då raserna separerades och erhöll sina egna standarder.

Hygenstövare är som ovan beskrivs en norsk ras. Därför har det inte varit möjligt att hitta bra rasrepresentanter från andra länder för användning i avel. Dessutom, när rasen är så liten, ger det en smal avelsbas och en liten genetisk variation. För att motverka detta har avelsråden för hygenstövare ansökt om och fått tillstånd från NKK några gånger för att korsa in med hundar från andra raser. Första gången var 1976 när avelsmatadoren dunkern NUCh Rusken 00673/73 parades med NUCh och JCh Lissi 68/6415. Även om resultatet var bra fick man inte det förväntade avelsresultatet i första generationen, eftersom endast två tikar och tre hanar föddes. Av olika skäl avlades det bara på Diana, en tik som uppfödaren behöll själv. NUCh och JCh Diana X 5173/78 gjorde stora framsteg på jaktprov, där hon hittills är den enda Norska mästaren. Hon hade fyra kullar med olika hanar, och den tidigare avsaknaden av avelsmaterial började bli bättre när 10-14 valpar föddes i kullarna. Sedan dess har det funnits fyra inkorsningar med dunker under perioden 1993 - 1996. År 2000 och 2002 fick man tillstånd för två kullar med finsk stövare, och en sista kull med hamiltonstövare 2006. Alla uppfödda kullar har gett hundar med stor jaktlust, samtidigt som man har lyckats behålla hygenstövarens goda egenskaper och exteriör.

FCI-nummer 266
Originalstandard 1993-08-18
SKKs Standardkommitté 1999-01-13

HYGENSTÖVARE (Hygenhund)

URSPRUNGLAND/HEMLAND: Norge

ANVÄNDNINGSSOMRÅDE

Hygenstövare är en skalldrivande hund som används vid jakt på hare och räv. Den jagar som ensamhund och skall vara hjortdjursren.

FCI-KLASSIFIKATION

Grupp 6 sektion 1:2 med arbetsprov.

BAKGRUND/ÄNDAMÅL

Hygenhund har fått sitt namn efter H.F. Hygen. Från 1830 bedrev han avel med lokala stövarraser. När han 1839 flyttade, från Ringerike till Romerike, fortsatte han sin avel med lokala stövare på sin nya bostadsort. Hygens söner tog senare över avelsarbetet efter sin far, och speciellt en av sönerna deltog aktivt i bildandet av "Specialklubb for norske Hare- og Revehund" 1902. Detta år skrevs också en ny standard för rasen och hygenhund och dunker blev förklarade som två separata raser.

HELHETSINTRYCK

Hygenstövare skall vara en medelstor, kraftig och kompakt rektangulär hund med stark överlinje.

Denna hund har varit förebild för hygenhund vid presentation av rasen i Norge.

Hunden är född ca år 2000.

Hunden är kraftig och kompakt rektangulär som standarden föreskriver men kan på bilden upplevas som något lång.

Hane med utmärkt helhet

Tik med utmärkt helhet.

Hane med bra längd i kroppen men grund i bröstet. Maskulint huvud som kunde ha mindre läpp och vara tydligare kilformat.

Ung tik med fina proportioner. Utmärkt benstomme och tassar. Fint uttryck men lite breda öron. Markerat stop. Vacker färg.

Tik med bra kropp och proportioner, kraftig hals, välformat huvud. Bra benstomme men kunde ha mer vinklar. Står inte optimalt.

Tik med feminint huvud som kunde ha mer markerat stop. Välansatt kraftig hals, bra framställ. Något kort i kroppen.

HUVUD

Huvudet skall vara medelstort och måttligt brett, men inte tungt. Det skall vara medellångt, något kilformat men inte spetsigt.

Skallparti

Skallen skall vara välvd både sett framifrån och från sidan. Nackknölen skall vara mycket svagt framträdande.

Ett välutvecklat huvud med de flesta kvaliteter som önskas.

Kommentar

Skallen får inte uppfattas som flat. Den ska vara välvd från alla håll.

Stop

Stopet skall vara tydligt markerat.

Nostryffel

Nostryffeln skall vara svart.

Nosparti

Nospartiet skall vara torrt, brett och djupt. Det skall hellre vara kort än långt. Nosryggen skall vara rak. Sett från sidan skall nospartiet vara avrundat, inte kantigt.

Läppar

Läpparna skall ligga väl an mot käkarna. Mungiporna skall vara strama utan framträdande läppfickor.

Käkar/tänder

Saxbett.

Kommentar

Tandbortfall: Avsaknad av P1 eller P2 kommenteras i kritiken men behöver inte medföra prisnedsättning. Lite oregelbundna bett kan förekomma.

Kinder

Kinderna skall vara torra och flata.

Ögon

Ögonen skall vara mörkt bruna, medelstora, inte utstående. Uttrycket skall vara lugnt och allvarligt. Ögonlocken skall sluta väl an mot ögonen.

Öron

Öronen skall vara medelhögt ansatta. De skall inte vara breda. De skall smalna av mot en avrundad spets. Öronen skall inte vara långa. När de dras framåt skall de knappt nå till mitten på nospartiet. Öronen skall vara tunna och mjuka. De skall inte hänga flata utan lite ut från kinderna.

Korrekt huvud och uttryck på hygenstövare.

Kommentar

Lite långa öron kan förekomma på grund av inkorsningsparningar - bör påverka prissättningen.

HALS

Halsen skall vara medellång, kraftig och utan nämnvärt lös halshud.

KROPP

Rygg

Ryggen skall vara plan och kraftig.

Ländparti

Länden skall vara bred och muskulös.

Kors

Korset skall vara brett, långt och svagt avrundat.

Bröstkorg

Bröstkorgen skall vara medelbred, lång, djup och rymlig. De bakre revbenen skall vara speciellt väl utvecklade så att bröstkorgen verkar lång. Bröstdjupet skall motsvara ungefär halva mankhöjden.

Underlinje

Buklinjen skall vara svagt uppdragen.

Kommentar

De bakersta revbenen ska vara väl utvecklade så det inte blir uppdragen underlinje.

SVANS

Svansen skall vara ansatt i höjd med överlinjen. Den skall vara kraftig vid roten och avsmalna mot spetsen. Den skall nå till hasen och skall bäras rak eller svagt uppåtböjd.

EXTREMITETER

Framställ:

Frambenen skall vara torra, seniga och kraftiga, men inte grova.

Skulderblad

Skuldrorna skall vara snedställda med goda vinklar i skulder- och armbågslederna.

Mellanhand

Mellanhänderna skall vara breda och hellre korta än långa. Från sidan sedda skall de vara svagt snedställda.

Framtassar

Framtassarna skall vara höga, välvda, väl slutna och riktade rakt framåt. Trampdynorna skall vara kraftiga och fasta. Det skall finnas god pälsväxt mellan tårna och trampdynorna.

Bra skulderläge och fint förbröst.

Kommentar

Se upp med dåliga tassar. Tassarna måste vara funktionella.

Bakställ

Lår

Låren skall vara muskulösa och breda med god vinkling mot knälederna.

Underben

Underbenen skall vara långa.

Has

Hasorna skall vara välvinklade. De skall vara breda och torra.

Mellanfot

Mellanfoten skall vara kort, bred och i profil svagt snedställd. Sporrar är tillåtna, men endast enkla.

Baktassar

Baktassar; se framtassar.

Kraftfullt välutvecklat bakställ.

En till alla delar utmärkt hane.

RÖRELSER

Rörelserna skall vara lätta och effektiva. De skall vara parallella både fram och bak. Hygenstövaren skall varken röra sig kohasigt eller med utåtvridna framtassar.

PÄLS

Pälsstruktur

Pälsen skall vara rak och helst ha ett något strävt hårlag. Den skall vara tät, glansig och inte för kort. Något rikligare behåring på lårens baksidor och halsen kan godtas, men inte för mycket.

Färg

- Rödbrun eller rödgul, ofta med svarta stickelhår och mörka schatteringar på huvudet, ryggen och svansroten och med eller utan vita tecken.
- Svart och rödbrun, som regel med vita tecken.
- Vit med rödbruna eller rödgula fläckar och prickar eller med svarta eller rödbruna tecken.
- De olika färgerna bör vara väl avgränsade från varandra.

STORLEK/VIKT

Mankhöjd

Hanhund: 50-58 cm Ideelhöjd 54 cm

Tik: 47-55 cm Ideelhöjd 51 cm

FEL

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande samt förmågan att utföra sitt traditionella arbete.

DISKVALIFICERANDE FEL

- Aggressiv eller extremt skygg.
- Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter skall diskvalificeras.

TESTIKLAR

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

NOTA BENE

Endast funktionellt och kliniskt friska hundar med rastypisk konstruktion skall användas till avel.

SISTA MINUTENLÄSNING

- *Se upp med höjderna.*
- *Var noga med rörelserna.*
- *Ska vara lugn och harmonisk.*
- *Tydlig könsprägel.*

ANTECKNINGAR